

25 de Març: L'Anunciació del Senyor

Text de l'Evangelí (Lc 1,26-38): El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu». Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús (...). Maria va dir: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

L'Anunciació: "I l'àngel es va retirar"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, en la festa de l'Anunciació, meditem l'última frase de la narració de Lluc: "I l'àngel es va retirar". El gran moment de l'encontre amb el missatger de Déu, en el que tota la vida canvia, passa, i Maria resta sola amb una tasca que, en realitat, supera tota capacitat humana.

Ja no hi ha àngels al seu voltant... Ella ha de continuar el camí que travessarà per moltes foscos, començant pel desconcert de Josep davant del seu embaràs, passant pel moment en què els propis familiars declaren que Jesús "estava fora de si" (cf. Mc 3,21; Jn 10,20), fins la nit de la creu. En aquestes situacions, quantes vegades Maria haurà tornat interiorment al moment en què l'àngel de Déu li havia parlat! Quantes vegades haurà escoltat i meditat aquella salutació: "Alegreu-vos, plena de gràcia", i sobre la paraula tranquil·litzadora: "No tinguis por".

—L'àngel marxa, la missió roman, i juntament amb ella madura la proximitat interior de Déu, l'íntim veure i tocar la seva presència.

“Jesús nonat” il·lumina la vida al ventre de la mare

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui el Sí de Maria obre la porta a un llarg camí: el del Fill de Déu entre nosaltres. Aquest esdeveniment canvia radicalment l'existència humana: el Senyor assumeix la nostra vida i l'eleva a l'ordre sobrenatural. “Jesús nonat” il·lumina també la vida de la persona al ventre de la seva mare: s'obre una nova perspectiva per a considerar l'origen i el desenvolupament de la nostra vida.

Tendresa, esperança, paciència: sense aquestes tres actituds no es pot respectar la vida i la creixença del nen nonat. La tendresa ens compromet, l'esperança ens llança vers el futur, la paciència acompanya la nostra espera en el cansí pas dels dies. Quan aquestes actituds no hi són presents, aleshores el nen passa a ser un “objecte”, allunyat del seu pare i de la seva mare, i moltes vegades “quelcom” que molesta, algú intrús en la vida dels adults.

—Des del si de la seva Mare, Jesús accepta córrer tots els riscos de l'egoisme. Demanem a Maria tendresa, esperança i paciència per tal de custodiar tota vida humana.